

inquiens. Hecce domina nostraꝝ premia sunt
meritorꝝ. Hecce tuorꝝ beatitudo seruorꝝ. Esto
domin ami digne ꝑ meritis peccat orē meum fla-
gellari voluisti. Sed ut quid instrumentum officiū
tui pmisisti penitus abscondi. Hec quippe manꝝ bim
noꝝ laudis tue cantica sepiꝝ scribendo pabat. &
deo patri sacratissimum corpꝝ & sanguinem filii
tui. multoq[ue] in honore tuo ad omnū peccatorꝝ^{salutem offerebat.} Cunq[ue] talia sepius ibi lamentā
do poraret. contigit nocte quadam. re post huius
modi lamentatōeꝝ in lectulo fessus. nec dormiens
nec vigilans ex toto paucaret. Et ecce regina vir
ginum affuit cum ingentilumie bilari facie tali cō
solans eum assamie. Quid agis inquit puer me us
fidelissime. Heu inquit ille domina quid me inter
rogas. Quimō interrogō te ego. Cum hec pate
r er vbi eras. Ecce ad meum īmo ad tuū dēdēcūs
in ecclesia pendet abscisa clientis tui manꝝ. At illa
Confortare inquit fili ī domino. manū tuam tibi
restaurare potest. q̄ totum homīneꝝ plasmavit ex
nichilo. His dictis eo vidente illa ecclesiam petiſt
delatamq[ue] īnde manū eiꝝ brachio cū mira benigni
tate in momento restituit. Tunc ille gratias ieffa
biles agens. reddita diei luce surgit. fratribꝝ quo
catis manū ostendit. eosq[ue] secū ad magnalia dei
glorificandum aſauit mox solenniter īdūcēt. alta
voce missam de beatissima virgine celebrauit. Im
perator audito miraclo pedes ad eū venit. & ore
ꝑprio manum deosculans. post deī laudē & glorio
se virginis ab ipso diligenter īquirit. si quem alicu
bi cognosceret. qui suum dictandi genꝝ ac scribē
di formam haberet. Quod ille quidem ei retulit.
& sic rei ueritas inquisita diligentis īnotuit.

CVI. De nece valentinianī

& eugenij tyranni

Tūcitur valentinianꝝ īmpator: nimirū austē
itate arbogastis magistri militū ad vi
te tedium pductus. laqueo vitam fini
uit. Eugenij auxilio arbogastis tyrannisat corpa
abacuc & michee prophetarum renelant. Didi mus
absq[ue] oculis anno etatis lxxxv. alexandrie obiit.
Triptita hystoria. Hic eugenij quondam gram
maticus. latiarum literarum doctor. relinquent
scolas suas. in palatio militabat. & erat īmpatoris
antigraphus. & ppter eloquentiā a multis bono
tabat. Coopatorem autē habebat arbogastū de mi
noribꝝ gallijs ortum. militaris ordinis ducē. virū
seum & necibꝝ pparatum. Iſi quoq[ue] contra valē
lentianū iuniorem dolos cogitabant. cubiculari
os eunuchos corruptos. qui dormientes pncapē
suffocauerūt. Quo facto. eugenius factus est ī
perator hesperie. Quo audito. theodosij designās
filiū suū honorium īmpatorē a consolatu suo
& abundantū. x. die ianuarij contra eū pfect⁹ ē.
responso p̄us accepto a ichanne monacho. Idem
iōhes ei victoriaꝝ p̄ū predixerat de maximo. Ve
niens ergo ad gallias. cū ī quodā monte oratoriū
iuenisset. ibi nocte domio supplicabat. & circa tā
tum soporem dep̄sus. vidit ī somnis quasi iacēt
in campo & astutissent ei quidem duo viri vestibꝝ
albīs. & equis candidissimis residentes. eum qz iu
bētes. Habeto fiduciā. & diluclō armato milites
ad victoriā. dicentes se illi ꝑ solatio destinatos
quoꝝ alter se iohannē euangelistam. alter se phi
lipum dicebat apostolū. Qua visione cōpta. neq[ue]
qm ab oratione cessauit. sed lacrimas uberiōres ef
fudit. **S**ocrates. Fīt deinde congressio circa flu-

uiū vocabulo frigidū. vent⁹ autē vehementissim⁹
emissa iacula ex pte eugenij reuocabat ī eos. & ex
pte theodosij cū maiore fortitudine ī eos īpinge
bat. Quo viso tirann⁹ ad pedes īmpatoris cucur
rit. ibiq[ue] pstrat⁹ a militibꝝ capite sect⁹ est. xvii.
die septembri. Arbogastus autē post paululum
proprio gladio se peremit.

CVII. De religiositate theodosii & fine eiusdē. Rufini.

Ante hoc bellum theodosius cum sacer
dotibus & populo circūbat omnia ora
tionum loca. ante martirij & apostolo
rū thecas iacebat cilicio pstratus auxilia sibi fida
ſactorum intercessiōe depositis pagani autē romā
ni funestis victimis cruentantes. securam eugenij
victoriā pmittebant. flauiano tunc pfecto. qui
cū postea potuisse euadere eruditus admodū me
seri se mortem ꝑ errore iustiꝝ q̄ ꝑ criminē iudica
uit. Fundebant ex pte theodosii auxilia barbaroꝝ
stetit aliqundiu anceps victoria. & terga iam ho
stibꝝ dabant. sed fiebant hec non ut theodosius
vincere. sed ne per barbaros vincī videre. Cum
ille stas ī edita rupe unde spicere posset & spi
ci. proieclis armis proiecit se ī oratōe dicens. om
nipotens de⁹ tu nos. quia ī nomine xp̄i filii tui
victoris iuste r̄puto ista p̄lia suscepī. Sin aliter ī
me vindica. Si vero cū causa probabili. & in te cō
fisus huc veni. porrige dexteram tuis: ne forte di
cant gentes rbi est deus eoz. Post hanc oratōe surrexit
ille ventus validus. de quo prediximus. & de quo ait claudianus gentilis poeta. qui tunc
florebant. O nimirū dilecte deo. cui militat ether. et
coniurati veniūt ad classica venti. Hugo rbi su
pra. Hic theodosius patre honorio nat⁹ origineꝝ
a traiano p̄cipe traxit. fuit qz clemens animo. &
ita amicis communis. vt solo habitu differre se ad
eis putaret. Preterea fuit ī omnes homines mu
nificus. sed effusus ī bonos. simplicia īgenia di
ligere. erudita imitari. largiri magno anio magna
& irasci quidē reōꝝ idignis. s̄ flecti cito. hic ec̄ ad
cōsobrinū aruz nuptias venit tanq[ue] soorꝝ. Porro
bene trāquillata iam republika. apud mediolanū
egreditudinem incurrit. Qua nigraeſcente. q̄e
tem naturalis mortis iuenit. anno regni sui. xvi.
vite vero sue. lx. huius deniq[ue] corpus cōstantino
polim est translatum atq[ue] tumulatum:

CVIII. Continētia capitulaꝝ. xix. libri.

D	Onus decimus liber cōcīnet hysto riam. xxii. ānoꝝ. qbus īperaue runt archadiꝝ & honorii. Inter hec autē contīnet libros dyalogo rum seueri & postumiani. & gal li. flores quoq[ue] paucos beati au gustini. Habz autē capitula. xcix.
O	E īmporio archadiꝝ & honorii. & seuicia gildonis affrīce comitis. i.
	De meritis gildonis masceihelis & rufi ni pfecti. ii.
	De ordīnatōne iohānis crīostomī & eius austeri tate. iii.
	De miraculo communionis ī lapidem conuerse & actibus iohannis crīostomi. iv.
	De sanctis donato & epiphaniō episcopis. v.
	De orosio & scriptis eius. vi.
	De tyconio & libris & regulis eius. vii.
	De seuero & scriptis eius. viii.

D e initio peregrinatōis postumiani.	ix.		
N arratio postumiani de loco deserto quem explorauerat.	x.		
D e certamine epoꝝ & monachoꝝ alexandrie super libris originis.	xii.		
D e visitatōne beati hieronimi in bethleem.	xii.		
D e puerō post victoriā aspidis ab abbate verberato	xvii.		
D e anachoreta quem leo reuerebat.	xvii.		
D e alio cui cenanti astabat lupa.	xv.		
D e alio q̄ catulos leene cecos illuminauit. & alio cui ybex herbas inoxias ex fasciculo elegit.	xvi.		
D e alio byrsuto. & duobꝝ obedie miraculis.	xvii.		
D e illo qui p̄cibus obtinuit ut a dyabolo p̄ qnqz menses vexaretur.	xviii.		
D e libello gestorum sancti martini. & eius vite p̄ rogatiua	xix.		
Q ualiter in hoc cōuenenerant ut gallus narraret de martinō	xx.		
N arratio galli & globo igneo & qbusdam eius miraculis	xxi.		
D e verberibus eidem illatis ob pauorem iumentorum	xxii.		
D e tribus mortuis ab eo suscitatis.	xxii.		
Q ualiter valentinianus martinō coactus est assurgere	xxiii.		
Q ualiter imperatriz ei ſuuiuo ministravit.	xxv.		
D e potestate & intelligētia quā etiā circa bestias habuit. & exenio quod a virgine accepit	xxvi.		
Q uod frequenter occulē visitabatur a sanctis virginibꝝ apostolis & angelis diuinitus	xxvii.		
I terum de miraculis	xxvii.		
Q ualiter ppter ipm auicinans catenatos laxare coactus est diuinitus	xxix.		
A d huc de miraculis eius	xxx.		
I terum de eodem	xxxi.		
D e obitu eiusdem	xxxii.		
D e visionibus longe ostensis feuero & ambrosio episcopis	xxxiii.		
D e visiōe ostensa feuero aquitānico	xxxiii.		
D e institutōe ludi gladiatoriī & inuestiūis mutuis hieronimi ac rufini	xxxv.		
D e obitu sancti ambosii	xxxvi.		
D e sancto paulino epo qualiter p̄ captiuo se fuit harbari addixit.	xxxvii.		
D e libatōe ipiꝝ cū suis & d morte eiꝝ dē.	xxxvii.		
D e sancto felice martire.	xxxix.		
D e sancto felice p̄bitero & confessore.	xl.		
D e sancto brūlio thuronensi.	xli.		
D e innocentio & pelagio hēsiarcha.	xlii.		
D e pegrinatōne sancti alexis.	xliii.		
Q ualiter a seruis suis elemosinam accepit. & in domo patris tanquā extraneus hospitat⁹ ē.	xliii.		
D e transitu eiꝝ & carta ī manu eiꝝ recepta.	xlvi.		
D e planctu & exequiis eiusdem.	xlvi.		
D e sancto abbate pachomio.	xlviij.		
D e sancta paula & eius pegrinatōe	xlviij.		
D e prosapia ipsius & virtutibꝝ eiusdem.	xlviij.		
D e obitu & exequiis eiusdem.	l.		
D e trino exilio iohannis crifostomi & morte eiusdem.	li.		
D e quibusdaz incidentibꝝ. & obitu imperatoris archadū.	lii.		
D e libris augustini.	lvi.		
D e nominibꝝ librorum eius qui apud nos reperiuntur.	lvi.		
D e nominibꝝ ceterorꝝ quos videre nō potui	lv.		
F lores eius de laude dei & inuocatōe.	lvi.		
D e confessione peccati īfantie eius.	lvii.		
D e confessione peccati puericie.	lvii.		
D e confessione peccati adolescentie.	lx.		
D e furto cius in piris omisso.	lx.		
D e amoribꝝ eius afflictit.	lx.		
D e studiis eius & errore manicheoz.	lxii.		
E xcusatio patriarcharum contra blasphemiam eorum.	lxii.		
D e carnali eius dolore sup amico dñfūcto.	lxm.		
E xhortatio animarū. ut ab amore sensibiliū redeant ad deum.	lxv.		
D e vano amore laudis & sc̄ientie secularis.	lxvi.		
D e confessione laudis. & iūsūtōe veritatis.	lxvii.		
D e ingressu cius ad fidem sacrorum librorū.	lxvii.		
D e serenatione mentis ad agnitiōe veritatis.	lxix.		
Q ualiter in se reuersus agnoscere cepit veritatem.	lx.		
A dhuc de eodem.	lx.		
D e certitudine veritatis & gaudio sup penitētia peccatoris.	lxii.		
D e difficultate pfecte quersionis.	lxvii.		
D e compunctione eius & conatu contra consuetudinem.	lxm.		
D e ruptōe ōsuetudinē & recollectione voluntatis & amoris a multis in vnu.	lxv.		
D e colloquio eiꝝ cum matre super contemplatione veritatis	lxvii.		
D e orōne eiꝝ & duplicitate confessione.	lxvii.		
D e p̄mo gradu contemplationis per creaturas sensibiles	lxvii.		
D e ceteris gradibꝝ p̄ vires anie.	lxix.		
Q ualiter deus vel beata vita per memoriam repetitur.	lxix.		
Q uod beata vita ē gaudiū d sola veritate.	lxix.		
D e tēptatōibꝝ huic vite. & p̄mo de carnis concupiscentia.	lxxi.		
D e voluptate gule.	lxxi.		
D e illecebris odorat⁹ & audit⁹.	lxxi.		
D e voluptate oculorū	lxxy.		
D e curiositate.	lxxy.		
D e vano appetitu fauoris & laudis.	lxxyij.		
A dhuc de appetitu laudis.	lxxyvii.		
D e contemplatione vere lucis. & beneficō incarnationis.	lxxyvii.		
Q uod ad beatitudinem via sit amor ordinatus	xc.		
Q uod virtus nichil aliud sit q̄ amor dei sum⁹.	xc.		
D e bipita dilectione.	xcii.		
D e rebus fruendis & vtendis. & de diligētis.	xcii.		
D e ordine dilectionis	xcii.		
Q uod totius scripture ſimis est caritas de corde puro.	xcii.		
D e obscuritate & intelligentia scripturarū.	xcv.		
D e eloquentia & sapientia.	xcvi.		
D e labore clauſtrialium manuali.	xcvii.		
D e illis qui nolunt operari propter pigriciam v̄ arrogantiā.	xcviii.		